

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: V. R.
státní příslušnost Ukrajina

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2021, č. j. OAM-6/LE-BA02-VL14-2021, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 29. 4. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Podle žalobce porušil žalovaný minimálně ustanovení § 3, § 50 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a § 12a § 14a zákona o azylu.
3. V případě žalobce nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu, když žalobce má za to, že žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí. Výrok o zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné nemá oporu ve spisu. Podle žalobce uvedl v průběhu řízení skutečnosti relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. V rozhodnutí nic nenasvědčuje individuálnímu posouzení žádosti. V napadeném rozhodnutí také chybí skutkové závěry v tom ohledu, zda by se právům žalobce mohlo v jeho případě dostat efektivní ochrany ze strany příslušných státních orgánů. Samotné státní orgány Ukrajiny žalobce stíhaly a 5 dní mučily. Žalovaný pochybil, když neposuzoval problémy související s možným pronásledováním SBU a nezabýval se možnými důsledky.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNss č. 1749/2009); bylo proto na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě domněnka bezpečné země původu neplatí. Žalobce navíc požádal v ČR o mezinárodní ochranu až po více jak roce nelegálního pobytu v okamžiku, kdy byl zajištěn. Navíc si pro pobyt v ČR obstaral padělaný doklad totožnosti.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 20. 1. 2021 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 21. 12. 2020 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 21. 12. 2020 kontrolován hlídkou PČR, kdy nejprve předložil padělaný doklad – občanský průkaz Slovenské republiky na jméno J. M. Následně se spontánně doznal k předložení padělaného dokladu a uvedl svou pravou totožnost. Bylo zjištěno, že na území ČR pobývá bez platného oprávnění k pobytu. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dále uvedl, že do ČR utekl z Ukrajiny, rozumí česky a domluví se tu. Ve vlasti neměl problémy se státními či bezpečnostními orgány. Na Ukrajině žil naposledy v Zakarpatské oblasti. O mezinárodní ochranu žádá, protože má strach se vrátit, když SBÚ mu odebrala auto, vzali si na jeho jméno 4-5 půjček. Na státní orgány se ve vlasti neobrátil, své problémy vyřešil odjezdem. O mezinárodní ochranu požádal až v roce 2021, přestože pobýval v ČR již od roku 2019, proto, že ztratil pas, byla karanténa a kvůli pasu by se musel obrátit na orgány Ukrajiny.
6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020 a Informaci MZV ČR z 19. 8. 2019 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti.

7. Dne 19. 2. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. K podkladům rozhodnutí se žalobce nevyjádřil, nenavrhoval jejich doplnění.
8. Následně dne 13. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Předně žalovaný zdůraznil, že ČR považuje podle vyhl. č. 328/2015 Sb. Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luganské oblasti pod kontrolou ruských separatistů, za bezpečnou zemi původu, na Ukrajině obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Pokud se jedná o tvrzení žalobce, že se obává o život stran jednání SBÚ, toto považoval žalovaný za zcela účelové a naprosto nevěrohodné, přičemž poukázal na nesrovnalosti v tvrzeních žalobce. Žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu až po uložení správního vyhoštění, když k žalobcem tvrzeným událostem mělo dojít v roce 2019, kdy následně měl žalobce přicestovat do ČR.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situaci na Ukrajině soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
11. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
12. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 - ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 - který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 - který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
13. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.

14. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Ukrajina za bezpečnou zemi původu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
15. Pro rozhodnutí v dané věci je zcela podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze srpna roku 2020, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhl doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti.
16. Jelikož, jak správně připomněl žalovaný, označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek.
17. Krajský soud se nadto zcela ztotožňuje se zcela vyčerpávajícím rozbořem situace na Ukrajině ve vztahu k žalobcovým důvodům, pro které žádal o udělení mezinárodní ochrany. Shodně s žalovaným i krajský soud posoudil žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako účelovou. Nelze totiž skutečně přehlédnout, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany poté, co mu bylo
uděleno správní vyhoštění; nadto je za zcela závažnou nutno považovat skutečnost, že žalobce si opatřil za účelem svého pobytu na území ČR padělaný doklad totožnosti.

Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námítky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. prosince 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce